

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2063/2023
14.06.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, Марије Терзић и Зорана Хаџића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Вера Седлар, адвокат из ..., против туженог "Нишекспрес" д.о.о. Ниш, чији је пуномоћник ББ, ради поништаја решења и враћања на рад, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 158/2023 од 25.01.2023. године, у седници одржаној 14.06.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 158/2023 од 25.01.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 601/2021 од 23.09.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље, па је поништено као незаконито, решење туженог бр. .../... од 06.05.2016. године, којим је тужилји отказан уговор о раду. Ставом другим изреке, тужени је обавезан да тужилју врати на рад на послове који одговарају њеној стручној спреми, знањима и способностима и призна јој сва права на рад и по основу рада. Ставом трећим изреке, тужени је обавезан да тужилји накнади трошкове парничног поступка у износу од 373.500,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде па до исплате.

Апелациони суд у Нишу је, пресудом Гж1 158/2023 од 25.01.2023. године, одбио као неосновану жалбу туженог и потврдио пресуду Основног суда у Нишу П1 601/2021 од 23.09.2022. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио благовремену ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужила је доставила одговор на ревизију туженог.

Врховни суд је испитао побијану пресуду, применом одредбе члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11... 18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 10/23) и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју Врховни суд пази по службеној дужности, а ревизијом туженог се не указује на неку другу битну повреду прописану одредбом члана 407. став 1. тачке 2. и 3. истог Закона.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је била запослена код туженог на радном месту ..., па јој је побијаним решењем туженог бр. .../... од 06.05.2016. године, престао радни однос отказом уговором о раду, због повреде радне обавезе и непоштовања радне дисциплине, на основу одредбе члана 179. став 2. тачке 1. и 5. и став 3. тачка 8. Закона о раду, у вези члана 6. став 1. и 2. и члана 7. став 1. Колективног уговора о утврђивању права, обавеза и одговорности запослених код туженог. Тужила је 18.04.2016. године, за време рада у централној ... на ... у 8,46 часова запосленом ВВ дала фаширану шницлу у самој кухињи, а да претходно оброк није уписала у интерну књигу са тачним бројем порција и исти није предала на линију сервисирања, па је тако поступила супротно технолошком поступку производног угоститељства – Сектора трговине и угоститељства. Тужила није спорила да је колеги дала шницлу правдајући свој поступак тиме да је он био лошег здравственог стања, није имао времена за паузу јер је радио као достављач, а она није била свесна да таквом својом радњом врши повреду радне обавезе због које јој може да престане радни однос. Спорном приликом, контролори су, приликом контроле кухиње, затекли достављача робе ВВ како једе сендвич, а када му је затражен рачун, он је ћутао. У време када је тужила колеги ВВ дала фаширану шницлу, тај оброк није могла да упише у интерну књигу, јер је, по технолошком поступку то могла да учини после 09,30 часова, што је она накнадано и учинила, па је тај оброк касније "прошао" кроз књиге и плаћен је туженом, на који начин тужени није претрпео никакву штету.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су тужбени захтев тужиле усвојили, тако што су поништили, као незаконито, решење туженог којим је тужили отказан уговор о раду и туженог обавезали да тужилу врати на рад, применом одредбе члана 179. став 2. тачке 1. и 5. Закона о раду, налазећи да разлози због којих је тужила поступила супротно технолошком поступку производног угоститељства, који јој је био познат, указују на то да је она конкретном приликом била у стварној заблуди због које је сматрала да околности које су у конкретном случају стварно постојале на страни ВВ су биле такве да је услед њих радња давања фаширане шницле, без поштовања установљених процедура, била допуштена, те да се због тога основано може да закључи да тужила није била свесна да таквом својом радњом врши повреду радне обавезе да би се такво њено поступање могло основано сматрати разлогом за отказ уговора о раду, па је оцена нижестепених судова да не постоји повреда радне обавезе, односно такво понашање запосленог које му онемогућава да настави рад код туженог.

По оцени Врховног суда, нижестепени судови су правилно применили материјално право.

Одредбом члана 179. став 2. тачке 1. и 8. Закона о раду ("Службени гласник РС", бр. 24/05, 61/05, 54/09, 32/13, 75/14), прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду који својом кривицом учини повреду радне обавезе и то ако несавесно или немарно извршава своје радне обавезе и ако не поштује радну дисциплину прописану актом послодавца, односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца.

Дакле, да би отказ уговора о раду био законит потребно је да кумулативно буду испуњена два услова и то: да је запослени извршио повреду радне обавезе која је утврђена општим актом или уговором о раду и да постоји његова кривица. При том, није довољно само постојање обичне кривице, већ је нужно да се ради о намери или крајњој непажњи. Поштовање радне дисциплине подразумева обавезу запосленог да савесно и одговорно обавља послове на којима ради и да поштује организацију рада код послодавца, а за наступање последица непоштовања радне дисциплине потребна је свест запосленог о недисциплини.

У конкретном случају, тужила је фаширану шницлу дала достављачу, свом колеги ВВ, у 08,44 часова јер је знала да је гладан и да се због тога осећа лоше, а да ће он тај оброк накнадно да плати у време када се стекну могућности да се спорни оброк упише у интерну књигу, пошто, по технолошком поступку, то може да се учини после 09,30 часова, што је она и учинила, а оброк је плаћен. Пошто тужиљин поступак није последица нити намере нити грубе непажње у смислу непоштовања радне дисциплине, већ је последица стварне заблуде о околностима које предузимање те радње чине допуштеним, следи да је правилан закључак нижестепених судова, да је побијано решење незаконито. Правна последица незаконитог престанка радног односа је обавеза туженог да тужиљу врати на рад, у смислу одредбе члана 191. став 1. Закона о раду.

Наводима ревизије туженог да тужила није предложила ни један доказ о томе да је здравствено стање колеге био кључни разлог за непоступање по опису послова, побија се правилност утврђеног чињеничног стања, што није дозвољено јер ревизија не може да се изјави због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, на основу одредбе члана 407. став 2. Закона о парничном поступку, осим у случају из члана 403. став 2. тог закона, што овде није случај. Тужени у ревизији указује на селективну оцену изведених доказа, што такође није од утицаја на одлучивање, имајући у виду да је оцена доказа у надлежности суда, који у смислу одредбе члана 8. Закона о парничном поступку, одлучује по свом уверењу, на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа засебно, свих доказа као целине и на основу резултата целокупног поступка, које ће чињенице да узме као доказане.

Правилна је и одлука о трошковима парничног поступка јер је донета правилном применом одредбе члана 153. став 1. и 154. Закона парничном поступку.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у изреци донео применом одредбе члана 414. став 1. Закона парничном поступку.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић